

Van: geanonimiseerd

Verzonden: maandag 6 november 2023 15:14

Aan: griffie <griffie@huizen.nl>

Onderwerp: Voorstel tot hernoemen Prins Bernhard Plein ivm aanwezigheid herdenkingsmonument wo 2

Ter attentie van de gemeenteraad.

Mochten er naar aanleiding van mijn brief vragen ontstaan dan kunt u mij altijd bellen op 06-geanonimiseerd
Of mailen naar geanonimiseerd

Met vriendelijke groet,
geanonimiseerd

4 Mei-comité Huizen: 'Doop Prins Bernhardplein om tot Plein 40-45 óf geef het de naam van een Huizer verzetsheld'

Het is m'n grootste nachtmerrie. Na afloop van de dodenherdenking op 4 mei maakt iemand zich los uit het publiek, loopt naar me toe en vraagt: 'Hoe kan het dat het plein in Huizen waarop we al jaren 99 oorlogsslachtoffers herdenken nog altijd de naam draagt van Prins Bernhard? Een man die recent definitief is ontmaskerd als leugenaar en nazi?' Ik stamel wat maar dan weet ik het zeker. Het plein verdient een nieuwe naam, bijvoorbeeld Plein 40-45 of de naam van een echte Huizer verzetsheld.

De vondst van Prins Bernhards NSDAP lidmaatschapskaart in de privébibliotheek op Paleis Soestdijk, een paar weken geleden, is de definitieve bevestiging van iets dat we al jaren wisten of hadden kunnen weten. Bernhard was in de jaren dertig een nazi, hij werd in 1933 lid van Hitlers nazi partij. In 1936 – daags na zijn verloving met Juliana - zegde hij zijn lidmaatschap op. Dit deed hij schriftelijk. Hij sloot de brief af met een welgemeend Sieg Heil.

Wat verandert de vondst van deze lidmaatschapskaart en hoe moeten we omgaan met dit onomstotelijke bewijs? De laatste jaren kijken we anders aan tegen historische personen die in de loop der tijd in opspraak zijn geraakt. Eind negentiende eeuw werden er nog standbeelden opgericht van Jan Pietersz Coen, de eerste gouverneur van wat later Indonesië is gaan heten. Tegenwoordig wordt hij steeds vaker 'de slachter van Banda' genoemd onder wiens leiding zeker 2500 mensen om het leven komen en gaan er stemmen op om z'n standbeeld neer te halen. Voortschrijdend inzicht heet dit. Een teken van de tijd. Nu zeg ik niet dat iedereen naar wie een straat is genoemd van onbesproken gedrag moet zijn. Noch pleit ik er voor dat elke straat, plein of park hernoemd moet worden als blijkt dat naamgever niet precies past langs de morele meetlat van de tijd. Ook ben ik geen voorstander van het weghalen van standbeelden. Daarmee ontken je de geschiedenis en haal je de historische context weg. Beter is het om ter plaatse een informatiebord neer te zetten waarop zowel de positieve als negatieve kanten van de persoon, organisatie of gebeurtenis vermeld worden, zodat voorbijgangers zelf een oordeel kunnen vormen. Vraag is dan wel. Wat zet je erop?

En toch pleit ik ervoor om het Prins Bernhardplein in Huizen uit de gemeentelijke stratengids te schrappen. Niet alleen om het naziverleden van de voormalige prins-gemaal, maar ook om zijn decennia lange liegen over zijn

keuzes. Vele malen heeft hij de kans gehad openheid van zaken te geven. In plaats daarvan koos hij ervoor te blijven zwijgen, sterker nog, te blijven ontkennen. Zelfs in een aantal Volkskrantinterviews aan het eind van z'n leven ontkende hij z'n lidmaatschap nog altijd. Met deze houding heeft hij iedereen die heeft geleden onder het nazisme jarenlang geschoffeerd.

Ik wil tijdens onze jaarlijkse 4-mei herdenking in Huizen niet worden afgeleid door de huidige naamgever van het plein. Het moet die dag alleen maar gaan over de oorlogsslachtoffers -burgers en militairen- de Joden, de Jehovagetuigen, de homoseksuelen, de verzetsstrijders. Deze echte helden proberen wij al jaren met veel zorg en aandacht een gezicht te geven door hun verhalen op te diepen uit de archieven, waar mogelijk aangevuld met herinneringen van nabestaanden.

Persoonlijk denk ik altijd aan Pietertje Boerhout die in een vrouwenkamp op Sumatra stierf aan uitputting, terwijl ze haar dochtertje in haar armen hield. Ik denk aan soldaat Veerman die in het allereerste uur van de oorlog stierf nadat een Duitse bom de slaapzaal van z'n kazerne doorboorde. Ik denk aan Lothar en Alice Leyser die met hun dochters van 2 en 1 jaar in Sobibor werden vergast. En ik denk aan de vele Huizer verzetsstrijders, jonge jongens vaak nog, die in opstand kwamen tegen de bezetter. Gewoon omdat ze het onrecht niet konden verdragen of omdat hun geweten ze geen keuze liet. Ik noem Willy van Breukelen, de 22-jarige leerling-monteur die in de duinen van Bloemendaal werd geëxecuteerd en daar op de erebegraafplaats eeuwig rust tussen z'n verzetskameraden. Willy hielp onderduikers, pleegde sabotage, liquidaties en was betrokken bij een overval op het bonnendistributiekantoor in Huizen. Hij maakte een moedige keuze en betaalde er met z'n leven voor. Bernhard maakte een keuze en loog er z'n hele leven over.

Laten wij nu de juiste keuze maken en het Prins Bernhardplein snel omdopen tot Plein 40-45 óf het de naam geven van een echte held uit Huizen. Kandidaten genoeg.

geanonimiseerd